WYROK TRYBUNAŁU (piąta izba)

z dnia 7 października 2010 r. *

W sprawie C-382/09

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Augstākās Tiesas Senāts (Łotwa) postanowieniem z dnia 8 września 2009 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 28 września 2009 r., w postępowaniu:

Stils Met SIA

przeciwko

Valsts ieņēmumu dienests,

TRYBUNAŁ (piąta izba),

w składzie: J.-J. Kasel, prezes izby, A. Borg Barthet (sprawozdawca) i E. Levits, sędziowie,

* Język postępowania: łotewski.

rzecznik generalny: N. Jääskinen,
sekretarz: A. Calot Escobar,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Stils Met SIA przez V. Meļkovsa,

— w imieniu Valsts ieņēmumu dienests przez N. Jezdakovą, działającą w charakterze pełnomocnika,

— w imieniu rządu łotewskiego przez K. Drēviņę oraz K. Krasovską, działające w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez A. Saukę oraz L. Bouyon, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 „Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni zintegrowanej taryfy Wspólnot Europejskich (zwanej dalej "TARIC) ustanowionej w art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1) oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, s. 1).

2 Wniosek ten złożono w ramach sporu pomiędzy Stils Met SIA (zwaną dalej „Stils Met"), spółką prawa łotewskiego, a Valsts ieņēmumu dienests (urzędem skarbowym, zwanym dalej „Dienests") w przedmiocie przywozu w okresie od maja 2004 r. do września 2005 r. pochodzących z Ukrainy lin i kabli ze stali.

Ramy prawne

Uregulowania Unii

Przepisy celne

3 Zgodnie z art. 1 rozporządzenia nr 2658/87 zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 254/2000 z dnia 31 stycznia 2000 r. (Dz.U. L 28, s. 16, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2658/87"):

„1. Komisja ustanawia nomenklaturę towarową, zwaną dalej »Nomenklaturą scaloną« […], która spełnia jednocześnie wymogi Wspólnej taryfy celnej, statystyk w dziedzinie handlu zewnętrznego Wspólnoty i innych polityk wspólnotowych dotyczących przywozu lub wywozu towarów.

2. Nomenklatura scalona obejmuje:

a) nomenklaturę Systemu Zharmonizowanego [ustanowioną przez międzynarodową konwencję ustanawiającą Zharmonizowany System Oznaczania i Kodowania Towarów];

b) wspólnotowe podpodziały do tej nomenklatury nazywane »podpozycjami CN« w tych przypadkach, gdy określona jest odpowiadająca stawka celna;

c) przepisy wstępne, dodatkowe uwagi do sekcji lub działów oraz przypisy odnoszące się do podpozycji CN.

3. Nomenklatura scalona zawarta jest w załączniku I […]

[…]".

4 Artykuł 2 rozporządzenia 2658/87 stanowi:

„Komisja ustanawia [TARIC], która spełnia wymogi Wspólnej taryfy celnej, statystyk w dziedzinie handlu zewnętrznego, polityki handlowej, rolnej i innych polityk wspólnotowych dotyczących przywozu lub wywozu towarów.

Taryfa ta opiera się na Nomenklaturze scalonej i obejmuje:

a) środki zawarte w niniejszym rozporządzeniu;

b) dodatkowe podpodziały wspólnotowe, nazywane »podpozycjami TARIC«, potrzebne do wprowadzenia w życie szczególnych środków wspólnotowych wymienionych w załączniku II;

c) wszelkie inne informacje konieczne do wprowadzenia w życie numerów kodowych TARIC lub dodatkowych numerów kodowych określonych w art. 3 ust. 2 i 3 oraz do zarządzania tymi numerami kodowymi;

d) stawki celne i inne opłaty przywozowe i wywozowe, włączając zwolnienia celne i preferencyjne stawki celne dla konkretnych towarów w przywozie lub wywozie;

e) środki przedstawione w załączniku II stosowane do przywozu i wywozu konkretnych towarów".

5 Zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rzeczonego rozporządzenia:

„1. Każda podpozycja CN posiada ośmiocyfrowy numer kodowy:

a) pierwsze sześć cyfr stanowi numery kodowe odnoszące się do pozycji i podpozycji nomenklatury Systemu Zharmonizowanego;

b) siódma i ósma cyfra określają podpozycje [scalonej nomenklatury towarowej ustanowionej w art. 1].

[…]

2. Podpozycje [TARIC] są identyfikowane poprzez dziewiątą i dziesiątą cyfrę, które wraz z numerami kodów określonymi w ust. 1 stanowią numery kodów [TARIC]".

6 Artykuł 6 tego rozporządzenia przewiduje, że Komisja ustanawia i aktualizuje TARIC, zarządza nią, a także rozpowszechnia.

7 Część pierwsza Nomenklatury scalonej ustanawiająca załącznik I do rozporządzenia nr 2658/87 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. (Dz.U. L 281, s. 1, zwana dalej „CN") zawiera zbiór przepisów wstępnych. W części tej w sekcji I poświęconej ogólnym regułom pkt A zatytułowany „Ogólne reguły interpretacji [CN]" stanowi:

„Klasyfikacja towarów w CN podlega następującym regułom:

1. Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; dla celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów oraz, o ile nie są one sprzeczne z treścią powyższych pozycji i uwag, zgodnie z następującymi regułami:

[…]".

8 Część druga CN zawiera sekcję XV poświęconą „Metalom nieszlachetnym i artykułom z metali nieszlachetnych". Sekcja ta obejmuje w szczególności dział 73 zatytułowany „Artykuły z żeliwa lub stali".

9 Pozycja 7312 CN dzieli się w następujący sposób:

Kod CN	Wyszczególnienie
7312	Skrętki, liny, kable, taśmy plecione, zawiesia i podobne, z żeliwa lub stali, nieizolowane elektrycznie:
7312 10	— Skrętki, liny i kable:
7312 10 10	— — z łącznikami zamocowanymi lub wchodzącymi w skład wyrobów, do stosowania w cywilnych statkach powietrznych
	— — pozostałe:
7312 10 30	— — — Ze stali nierdzewnej
	— — — Pozostałe, z maksymalnym wymiarem przekroju poprzecznego:
	— — — — Nieprzekraczającym 3 mm
[…]	[…]

Kod CN	Wyszczególnienie
7312 10 59	[…]
	— — — — Przekraczającym 3 mm
	— — — — — Skrętki
[…]	[…]
7312 10 79	[…]
	— — — — — Liny i kable (włącznie z zamkniętymi)
	— — — — — — Niepokryte lub tylko powleczone lub pokryte cynkiem, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego:
7312 10 82	— — — — — — — Przekraczającym 3 mm, ale nieprzekraczającym 12 mm
7312 10 84	— — — — — — — Przekraczającym 12 mm, ale nieprzekraczającym 24 mm
7312 10 86	— — — — — — — Przekraczającym 24 mm, ale nieprzekraczającym 48 mm
7312 10 88	— — — — — — — Przekraczającym 48 mm
7312 10 99	— — — — — — Pozostałe
[…]	[…]

10 Zgodnie z uwagą 1 do działu 72 CN:

„W niniejszym dziale oraz w zakresie uwag d), e) i f) w całej [CN] następujące wyrażenia posiadają przypisane im znaczenia:

[…]

d) »Stal«

Materiały zawierające żelazo, inne niż wymienione w pozycji 7203 [(a mianowicie wyroby zawierające żelazo otrzymywane przez bezpośrednie odtlenianie rudy żelaza i pozostałych gąbczastych wyrobów zawierających żelazo, w bryłach, granulkach lub w podobnych postaciach; żelazo o minimalnej czystości 99,94% masy, w bryłach, granulkach lub w podobnych postaciach)], które (z wyjątkiem niektórych rodzajów produkowanych w postaci odlewów) są ciągliwe i które zawierają 2% masy lub mniej węgla. Jednakże stal chromowa może zawierać więcej węgla.

e) »Stal nierdzewna«:

Stale stopowe zawierające 1,2% masy lub mniej węgla i 10,5% masy lub więcej chromu, z innymi pierwiastkami lub bez nich;

f) »Inne stale stopowe«

Stale niespełniające definicji »stali nierdzewnej« i zawierające jeden lub więcej następujących pierwiastków, w podanych proporcjach:

— 0,3% masy lub więcej aluminium,

— 0,0008% masy lub więcej boru,

— 0,3% masy lub więcej chromu,

— 0,3% masy lub więcej kobaltu,

— 0,4% masy lub więcej miedzi,

— 0,4% masy lub więcej ołowiu,

— 1,65% masy lub więcej manganu,

— 0,08% masy lub więcej molibdenu,

— 0,3% masy lub więcej niklu,

— 0,06% masy lub więcej niobu,

— 0,6% masy lub więcej krzemu,

— 0,05% masy lub więcej tytanu,

— 0,3% masy lub więcej wolframu,

— 0,1% masy lub więcej wanadu,

— 0,05% masy lub więcej cyrkonu,

— 0,1% masy lub więcej innych pierwiastków (z wyjątkiem siarki, fosforu, węgla i azotu) wziętych oddzielnie;

[…]”.

11 W latach 2004 i 2005 w zakresie podpozycji CN 7312 10 82, 7312 10 84 i 7312 10 86 TARIC zawierała następujące podpozycje:

7312 10 82	— — — — — — — Przekraczającym 3 mm, ale nieprzekraczającym 12 mm
7312 10 82 11	— — — — — — — — Ze stali
7312 10 82 11	— — — — — — — — — Pochodzące z Republiki Mołdawii
7312 10 82 12	— — — — — — — — — Pochodzące z Maroka
7312 10 82 19	— — — — — — — — — Pozostałe
7312 10 82 90	— — — — — — — — Pozostałe
7312 10 84	— — — — — — — Przekraczającym 12 mm, ale nieprzekraczającym 24 mm
7312 10 84 11	— — — — — — — — Ze stali
7312 10 84 11	— — — — — — — — — Pochodzące z Republiki Mołdawii
7312 10 84 12	— — — — — — — — — Pochodzące z Maroka
7312 10 84 19	— — — — — — — — — Pozostałe
7312 10 84 90	— — — — — — — — Pozostałe
7312 10 86	— — — — — — — Przekraczającym 24 mm, ale nieprzekraczającym 48 mm
7312 10 86 11	— — — — — — — — Ze stali
7312 10 86 11	— — — — — — — — — Pochodzące z Republiki Mołdawii
7312 10 86 12	— — — — — — — — — Pochodzące z Maroka
7312 10 86 19	— — — — — — — — — Pozostałe
7312 10 86 90	— — — — — — — — Pozostałe

12 Nomenklatura scalona stanowiąca załącznik I do rozporządzenia nr 2658/87, zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1810/2004 z dnia 7 września 2004 r. (Dz.U. L 327, s. 1) jest taka sama jak CN w zakresie wszystkich przepisów wspomnianych w pkt 7–11 niniejszego wyroku.

Przepisy dotyczące środków antydumpingowych

13 W okresie wystąpienia okoliczności postępowania przed sądem krajowym przepisy normujące stosowanie środków antydumpingowych Unii Europejskiej zawarte były w rozporządzeniu nr 384/96.

14 Zgodnie z art. 14 ust. 1 rzeczonego rozporządzenia:

„Tymczasowe lub ostateczne cła antydumpingowe nakłada w drodze rozporządzenia i pobiera państwo członkowskie, w formie i wysokości, a także zgodnie z innymi kryteriami ustanowionymi w rozporządzeniu. Cła te pobiera się niezależnie od ceł, podatków i innych opłat zwykle nakładanych na przywóz. Żaden produkt nie może być objęty jednocześnie cłem antydumpingowym i wyrównawczym w celu eliminacji tych samych skutków powstałych z tytułu dumpingu lub subwencji wywozowych".

15 Zgodnie z art. 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1796/1999 z dnia 12 sierpnia 1999 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze nałożonego cła tymczasowego na przywóz stalowych lin i drutu [kabli] pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Węgier, Indii, Meksyku, Polski,

Południowej Afryki i Ukrainy oraz kończącego postępowanie antydumpingowe w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Republiki Korei (Dz.U. L 217, s. 1):

„1. Ostateczne cło antydumpingowe nakłada się na przywóz stalowych lin i drutu [kabli], klasyfikowanych obecnie pod kodami CN ex 7312 10 82 (kod TARIC 7312 10 82*10), ex 7312 10 84 (kod TARIC 7312 10 84*10), ex 7312 10 86 (kod TARIC 7312 10 86*10), ex 7312 10 88 (kod TARIC 7312 10 88*10) i ex 7312 10 99 (kod TARIC 7312 10 99*10) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Węgier, Indii, Meksyku, Polski, Południowej Afryki i Ukrainy.

[…]

3. Jeżeli nie ustalono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych".

Uregulowania krajowe

16 W okresie wystąpienia okoliczności postępowania przed sądem krajowym art. 32 likums Par nodokļiem un nodevām (ustawy o podatkach i opłatach, *Latvijas Vēstnesis* 1995, nr 26) zatytułowany „Zasady odpowiedzialności w przypadku zmniejszenia podstawy opodatkowania" stanowił w ust. 1 i 2:

„1) Jeżeli osoba zobowiązana do zapłaty podatku, działając z naruszeniem obowiązków przewidzianych w przepisach prawa podatkowego, w deklaracji podatkowej przedłożonej administracji podatkowej zmniejsza podstawę opodatkowania, administracja podatkowa oblicza kwotę niezapłaconej należności i ustala grzywnę w wysokości tej kwoty, o ile szczególne przepisy podatkowe nie przewidują grzywny w innej wysokości.

2) Grzywny nie nakłada się, gdy spełnione są dwa następujące warunki:

1) Osoba zobowiązana do zapłaty podatku złożyła deklarację korygującą lub uzupełniającą (wraz z dowodami) przed rozpoczęciem kontroli przez administrację.

2) W terminie pięciu dni roboczych od złożenia deklaracji korygującej zapłaciła ona pozostałą część należnego podatku oraz podwyższenie długu głównego i odsetek za zwłokę za okres do dnia złożenia deklaracji korygującej lub uzupełniającej (wraz z dowodami)".

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

17 W okresie pomiędzy majem 2004 r. i wrześniem 2005 r. Stils Met dokonywała przywozu z Ukrainy lin i kabli stalowych w celu wprowadzenia ich do swobodnego obrotu w Republice Łotewskiej. Towary zadeklarowano w ramach podpozycji 7312 10 82 90, 7312 10 84 90 i 7312 10 86 90.

18 W ramach kontroli Dienests uznał, że omawiane produkty wykonane były ze stali, przez co z uwagi na wymiar ich przekroju poprzecznego objęte były odpowiednio podpozycjami TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 i 7312 10 86 19.

19 W konsekwencji Dienests zażądał od Stils Met w decyzji z dnia 20 czerwca 2006 r. zapłaty na rzecz skarbu państwa sumy 485 286,58 LVL (czyli około 697 356 EUR) odpowiadającej cłom antydumpingowym w wysokości 205 629,87 LVL, podatkowi od wartości dodanej w wysokości 37 013,42 LVL oraz grzywny w kwocie odpowiadającej całości niezapłaconej należności, czyli 242 643,29 LVL.

20 Stils Met wniosła skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji. Podniosła ona w szczególności, że zgłaszając produkty, dostarczyła certyfikaty wystawione przez laboratorium producenta informujące zgłaszającą oraz służby celne o składzie chemicznym towaru, w szczególności o składnikach świadczących, że produkty te odpowiadają oznaczeniu „inne stale stopowe" w rozumieniu uwagi 1 lit. f) do działu 72 CN.

21 Stils Met podniosła również, że chociażby Dienests prawidłowo zaklasyfikował omawiane produkty, nie mógł on nałożyć na nią grzywny na podstawie przepisów krajowych.

22 Administratīvā rajona tiesa (rejonowy trybunał administracyjny) uwzględnił skargę wniesioną przez Stils Met i stwierdził nieważność decyzji Dienests wyrokiem z dnia 4 października 2007 r. Po sprawdzeniu danych dotyczących składu chemicznego omawianych produktów rzeczony sąd uznał, że Diensts nie dysponował wystarczającymi dowodami, iż produkty te powinno się uważać za wykonane ze stali w rozumieniu uwagi 1 lit. d) do działu 72 CN.

23 Dienests wniósł odwołanie od tego wyroku do administratīvā apgabaltiesa (okręgowego trybunału administracyjnego), który zmienił zaskarżone orzeczenie. Ze względu na podpodział, jakiego dokonuje CN pomiędzy produktami ze stali nierdzewnej oraz innymi produktami z żeliwa lub ze stali, sąd ten uznał że w podpozycjach TARIC będących pochodnymi podpozycji CN 7312 10 82, 7312 10 84 i 7312 10 86 kategoria „stal" obejmuje artykuły ze stali, z wyjątkiem tych ze stali nierdzewnej, niezależnie od ich składu chemicznego, podczas gdy kategoria „pozostałe" obejmuje produkty które nie są wykonane ze stali, czyli te wykonane z żeliwa.

24 Stils Met wniosła skargę kasacyjną do Augstākās Tiesas Senāts (senatu sądu najwyższego) przeciwko orzeczeniu zapadłemu w instancji odwoławczej.

25 Według Stils Met należy ustalić na podstawie uwagi 1 do działu 72 CN, do której z kategorii – d) „stal", e) „stal nierdzewna" lub f) „inne stale stopowe" – należą produkty będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym. Stils Met podnosi, że jeżeli informacje dotyczące składu chemicznego tych produktów nie wystarczają, by ustalić, że składają się one z „innej stali stopowej", należy zaklasyfikować je do podpozycji TARIC odpowiadających produktom wykonanym ze stali, czyli do tych podpozycji, których kod kończy się cyframi 11, tak jak uczynił to Dienests. Jeżeli natomiast informacje te wystarczają by ustalić, że składają się one z „innej stali stopowej", należy zaklasyfikować je do podpozycji TARIC odpowiadających produktom innym niż wykonane ze stali, czyli do tych, których kod kończy się liczbą 90.

26 Stils Met twierdzi ponadto, że ceł antydumpingowych nie można uważać za podatek lub opłatę w rozumieniu ustawy Par nodokļiem un nodevām, z uwagi na co grzywny przewidziane w tej ustawie nie mają zastosowania w postępowaniu przed sądem krajowym.

27 Uznając, że rozstrzygnięcie zawisłego przed nim sporu uzależnione jest od wykładni mających zastosowanie przepisów prawa wspólnotowego, Augstākās tiesas Senāts postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy kody TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 i 7312 10 86 19 należy interpretować w ten sposób, że w roku 2004 i 2005 powinny być przy ich użyciu klasyfikowane, w zależności od wymiaru przekroju poprzecznego, artykuły ze stali – liny i kable niepokryte lub tylko powleczone lub pokryte cynkiem – w szczególności ze stali

stopowej (wyłączając stal nierdzewną), które nie pochodzą z Mołdawii lub Maroka, niezależnie od składu chemicznego?

2) Czy wykładni art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 384/96 […] należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wymierzeniu […] grzywny […] w wysokości równej kwocie ceł antydumpingowych w oparciu o przepis [państwa członkowskiego] (art. 32 ust. 2 ustawy Par nodokļiem un nodevām) dotyczący przypadków naruszenia przepisów podatkowych?".

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

28 W pierwszym pytaniu sąd krajowy dąży zasadniczo do ustalenia, czy wykładni TARIC należy dokonywać w ten sposób, że w latach 2004 i 2005 kable i liny ze stali innej niż nierdzewna, takie jak te w postępowaniu przed sądem krajowym, które są niepokryte lub tylko powleczone lub pokryte cynkiem i których maksymalny wymiar przekroju poprzecznego przekracza 3 mm, ale nie przekracza 48 mm i które nie pochodzą ani z Mołdawii, ani z Maroka, powinny być klasyfikowane do podpozycji TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 lub 7312 10 86 19, czy też do podpozycji TARIC 7312 10 82 90, 7312 10 84 90 lub 7312 10 86 90.

29 Tytułem wstępu należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli, kryteriów decydujących dla klasyfikacji taryfowej towarów należy upatrywać w sposób ogólny w obiektywnych cechach i właściwościach towarów, określonych w brzmieniu pozycji CN i w uwagach do sekcji lub

działów (zob. w szczególności wyrok z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie C-173/08 Kloosterboer Sevices, Zb.Orz. s. I-5347, pkt 24).

30 W niniejszej sprawie bezsporne jest, że towary będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym objęte są odpowiednio podpozycjami 7312 10 82, 7312 10 84 i 7312 10 86 CN w zależności od wymiaru ich przekroju poprzecznego. Zgodnie z brzmieniem tych podpozycji objęte nimi są kable i liny stalowe niepokryte lub tylko powleczone lub pokryte cynkiem, z żeliwa lub stali innej niż nierdzewna i których maksymalny wymiar przekroju poprzecznego przekracza 3 mm, ale nie przekracza 48 mm. W ramach TARIC produkty takie dzielą się na produkty ze stali (podpozycje TARIC 7312 10 82 11, 7312 10 84 11 lub 7312 10 86 11) i „pozostałe" (podpozycje TARIC 7312 10 82 90, 7312 10 84 90 lub 7312 10 86 90).

31 Stils Met twierdzi, iż należy ustalić na podstawie uwagi 1 do działu 72 CN, czy liny i kable stalowe będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym objęte są kategorią „stal", „stal nierdzewna" czy „inne stale stopowe". Jeżeli zatem informacje dotyczące składu chemicznego omawianych produktów są wystarczające, aby ustalić, iż składają się one z „innej stali stopowej", należy zaklasyfikować je do podpozycji TARIC 7312 10 82 90, 7312 10 84 90 lub 7312 10 86 90 w zależności od maksymalnego wymiaru ich przekroju poprzecznego.

32 Natomiast Dienests, rząd łotewski i Komisja Europejska podnoszą, że kable i liny ze stali stopowej takie jak te będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym muszą być klasyfikowane do podpozycji TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 lub 7312 10 86 19. Twierdzą oni w tym zakresie, że chociaż artykułom ze stali nierdzewnej przydzielono odrębny kod CN, podpozycje TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 i 7312 10 86 19 nie wprowadzają żadnego rozróżnienia zależnie od rodzaju stali, przez co obejmują zarówno stal stopową, jak niestopową. Ze względu natomiast na opis i strukturę pozycji 7312 produkty z żeliwa, czyli produkty niewykonane ze stali, powinny być zaklasyfikowane do podpozycji 7312 10 82 90, 7312 10 84 90 i 7312 10 86 90.

33 Należy przede wszystkim przypomnieć, że zgodnie z brzmieniem pozycji 7312 CN objęte są nią „skrętki, liny, kable, taśmy plecione, zawiesia i podobne, z żeliwa lub stali, nieizolowane elektrycznie". CN wyszczególnia w podpozycji 7312 10 30 skrętki, liny i kable ze „stali nierdzewnej", a w następnych podpozycjach „pozostałe" skrętki, liny i kable. Wynika z tego, że skrętki, liny i kable ze stali nierdzewnej objęte są pozycją 7312 10 30 CN, podczas gdy skrętki, liny i kable z żeliwa lub stali innej niż nierdzewna kolejnymi podpozycjami.

34 Podpozycjami 7312 10 82, 7312 10 84 lub 7312 10 86 objęte są liny i kable z żeliwa lub stali innej niż nierdzewna niepokryte lub tylko powleczone lub pokryte cynkiem, których największy wymiar przekroju poprzecznego przekracza 3 mm, ale nie przekracza 48 mm.

35 Z powyższego wynika, że kody TARIC 7312 10 82 11, 7312 10 84 11 i 7312 10 86 11 odpowiadają linom i kablom ze stali innej niż nierdzewna. Ze struktury i z brzmienia odpowiednich podpozycji TARIC wynika ponadto, że kody TARIC 7312 10 82 11 (pochodzące z Republiki Mołdawii), 7312 10 82 12 (pochodzące z Maroka) i 7312 10 82 19 (pozostałe) zależą od pochodzenia geograficznego lin i kabli ze stali innej niż nierdzewna. Tak samo jest w przypadku kodów TARIC mających zastosowanie do lin i kabli, których dotyczą podpozycje 7312 10 84 i 7312 10 86 CN. W konsekwencji kodami TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 i 7312 10 86 19 objęte są liny i kable ze stali innej niż nierdzewna niepokryte lub tylko powleczone lub pokryte cynkiem, których wymiar przekroju poprzecznego przekracza 3 mm, ale nie przekracza 48 mm, i które pochodzą z krajów innych niż Mołdawia lub Maroko.

36 Ze struktury TARIC wynika również, że kody TARIC 7312 10 82 90, 7312 10 84 90 lub 7312 10 86 90 odpowiadają linom i kablom niepokrytym lub tylko powleczonym lub pokrytym cynkiem, których wymiar przekroju poprzecznego przekracza 3 mm, ale nie przekracza 48 mm, innym niż wykonane ze stali, czyli wykonanym z żeliwa.

37 Należy ponadto przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem zarówno uwagi poprzedzające działy Wspólnej taryfy celnej, jak też noty wyjaśniające do nomenklatury opracowane przez Radę Współpracy Celnej, stanowią ważne środki służące zapewnieniu jednolitego stosowania tej taryfy oraz jako takie dostarczają pomocnych wskazówek do jej interpretacji (zob. w szczególności wyroki: z dnia 20 listopada 1997 r. w sprawie C-338/95 Wiener SI, Rec. s. I-6495, pkt 11; z dnia 7 lutego 2002 r. w sprawie C-276/00 Turbon International, Rec. s. I-1389, pkt 22).

38 W niniejszej sprawie uwaga 1 do działu 72 CN uściśla, co należy rozumieć przez stal, stal nierdzewną i inne stale stopowe. Z brzmienia tej uwagi wynika, że definicje te mają znaczenie dla całej CN, włączając jej dział 73. Pod literą d) tej uwagi podana jest ogólna definicja „stali". „Stal nierdzewna" zdefiniowana pod jej lit. e) oraz „inne stale stopowe" zdefiniowane pod jej lit. f), stanowią szczególne rodzaje stali i muszą w konsekwencji być uważane za należące do ogólnej kategorii „stal".

39 Biorąc pod uwagę te definicje dla celów klasyfikacji lin i kabli ze stali takich jak te będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, liny i kable ze stali nierdzewnej w rozumieniu lit. e) uwagi 1 do działu 72 CN należą do jej podpozycji 7312 10 30. Natomiast z uwagi na brak rozróżnienia w ramach pozycji 7312 CN pomiędzy linami i kablami ze stali oraz linami i kablami z „innych stali stopowych" w rozumieniu lit. f) tej uwagi należy uznać, że liny i kable ze stali innej niż nierdzewna niepokryte lub tylko powleczone lub pokryte cynkiem pochodzące z państw innych niż Mołdawia lub Maroko objęte są podpozycjami TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 lub 7312 10 86 19 w zależności od wymiaru ich przekroju poprzecznego.

40 W świetle ogółu powyższych rozważań na pierwsze z zadanych pytań odpowiedzieć należy, iż wykładni TARIC w brzmieniu mającym zastosowanie w latach 2004 i 2005 dokonywać należy w ten sposób, że kable i liny ze stali innej niż nierdzewna niepokryte lub tylko powleczone lub pokryte cynkiem, których maksymalny wymiar przekroju poprzecznego przekracza 3 mm, ale nie przekracza 48 mm, i które nie pochodzą ani

z Mołdawii, ani z Maroka, objęte są kodami TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 lub 7312 10 86 19 w zależności od wymiaru ich przekroju poprzecznego.

W przedmiocie pytania drugiego

41 W drugim pytaniu sąd krajowy dąży zasadniczo do ustalenia, czy wykładni art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 384/96 należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom państwa członkowskiego przewidującym w przypadku błędu w klasyfikacji taryfowej towaru wwiezionego na obszar celny Unii, grzywnę w wysokości równej kwocie całości ceł antydumpingowych mających zastosowanie do tych towarów ze względu na ich prawidłową klasyfikację taryfową.

42 Tytułem wstępu należy przypomnieć, że zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 384/96 cła antydumpingowe nakłada w drodze rozporządzenia i pobiera państwo członkowskie, w formie i wysokości, a także zgodnie z innymi kryteriami ustanowionymi w rozporządzeniu. W niniejszym przypadku rozporządzenie nr 1796/1999 nie przewiduje sankcji za naruszenie jego przepisów.

43 Niemniej jednak zgodnie z art. 1 ust. 3 tego ostatniego rozporządzenia, jeżeli nie ustalono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych. Należy jednak stwierdzić, że przepisy te również nie przewidują sankcji w przypadku błędu w klasyfikacji taryfowej towarów wwiezionych na obszar celny Unii.

44 W tym zakresie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, gdy uregulowanie Unii nie przewiduje szczególnych sankcji w razie naruszenia jego przepisów lub odsyła w tej kwestii do przepisów krajowych, art. 10 WE nakazuje państwom członkowskim podjęcie wszelkich właściwych środków w celu zapewnienia pełnego stosowania i skuteczności prawa Unii. W tym celu przy zachowaniu zakresu swobodnego uznania co do wyboru rodzaju rzeczonych środków, są one zobowiązane zapewnić, by naruszenia uregulowań Unii były sankcjonowane na takich samych zasadach materialnych i proceduralnych jak naruszenia prawa krajowego o podobnym charakterze i szkodliwości, pozwalających, by sankcja była skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (zob. wyroki: z dnia 26 października 1995 r. w sprawie C-36/94 Siesse, Rec. s. I-3573, pkt 20; z dnia 16 października 2003 r. w sprawie C-91/02 Hannl-Hofstetter, Rec. s. I-12077, pkt 17).

45 Z powyższego wynika, że państwa członkowskie mają kompetencje do dokonania wyboru środków, jakie wydają się im odpowiednie w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia nr 1796/1999. Są one jednak zobowiązane wykonywać ich kompetencje z poszanowaniem prawa Unii i jego ogólnych zasad, a w konsekwencji, z poszanowaniem zasady proporcjonalności (zob. analogicznie ww. wyrok w sprawie Siesse, pkt 21; wyrok z dnia 7 grudnia 2000 r. w sprawie C-213/99 de Andrade, Rec. s. I-11083, pkt 20; ww. wyrok w sprawie Hannl-Hofstetter, pkt 18).

46 Sama zasada grzywny takiej jak ta będąca przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, która ma na celu zapewnienie, aby osoby zobowiązane do zapłaty podatku przestrzegały ich zobowiązań w zakresie deklaracji podatkowej, nie wydaje się sprzeczna z prawem Unii. Przepis taki jak ten będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym pozwala bowiem zachęcać podmioty gospodarcze do przedkładania właściwym władzom krajowym deklaracji zgodnych z mającymi zastosowanie przepisami, w tym z przepisami celnymi Unii i środkami antydumpingowymi wynikającymi z przepisów prawa Unii. Przy braku takiego środka błędy w klasyfikacji taryfowej towarów, do których stosują się cła antydumpingowe, ostatecznie nie wywoływałyby żadnych konsekwencji dla zainteresowanych podmiotów gospodarczych.

47 Jeżeli chodzi o kwotę grzywny, zgodnie z orzecznictwem przytoczonym w pkt 44 niniejszego wyroku musi ona być określona na warunkach analogicznych do tych, jakie dominują w prawie krajowym w zakresie naruszeń o tym samym charakterze i powadze. Chociaż a priori wydaje się, że jest tak w przypadku przepisu krajowego takiego jak ten będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, w świetle jego brzmienia, do sądu krajowego należy jednak ocena, czy grzywna będąca przedmiotem toczącego się przed nim postępowania jest w rzeczywistości zgodna z rzeczonymi zasadami.

48 W świetle powyższych rozważań na pytanie drugie należy odpowiedzieć, że wykładni art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 384/96 należy dokonywać w ten sposób, iż nie sprzeciwia się on przepisom państwa członkowskiego przewidującym w przypadku błędu w klasyfikacji taryfowej towaru wwiezionego na obszar celny Unii zastosowaniu grzywny w wysokości równej kwocie całości mających zastosowanie ceł antydumpingowych, o ile jej kwota zostaje określona na warunkach analogicznych do warunków przewidzianych w prawie krajowym w przypadku naruszeń o tym samym charakterze i powadze, i które pozwalają, by sankcja była skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca, czego ocena należy do sądu krajowego.

W przedmiocie kosztów

49 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (piąta izba) orzeka, co następuje:

1) **Wykładni zintegrowanej taryfy Wspólnot Europejskich ustanowionej w art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu mającym zastosowanie w latach 2004 i 2005 dokonywać należy w ten sposób, że kable i liny ze stali innej niż nierdzewna niepokryte lub tylko powleczone lub pokryte cynkiem, których maksymalny wymiar przekroju poprzecznego przekracza 3 mm, ale nie przekracza 48 mm, i które nie pochodzą ani z Mołdawii, ani z Maroka, objęte są kodami TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 lub 7312 10 86 19 w zależności od wymiaru ich przekroju poprzecznego.**

2) **Wykładni art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, iż nie sprzeciwia się on przepisom państwa członkowskiego przewidującym w przypadku błędu w klasyfikacji taryfowej towaru wwiezionego na obszar celny Unii zastosowaniu grzywny w wysokości równej kwocie całości mających zastosowanie ceł antydumpingowych, o ile jej kwota zostaje określona na warunkach analogicznych do warunków przewidzianych w prawie krajowym w przypadku naruszeń o tym samym charakterze i powadze, i które pozwalają, by sankcja była skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca, czego ocena należy do sądu krajowego.**

Podpisy